

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Vadima Hlavatého v právní věci

žalobce: **T. M.**

zastoupen advokátem Mgr. Janem Matznerem
se sídlem 8. března 21/13, 460 05 Liberec

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy ČR**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2018, č. j. 990/2018-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 11. 2014, č. j. MHMP 1624721/2014 (dále též jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Tímto rozhodnutím byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 21. 2. 2014 a tento záznam byl potvrzen.

2. Předmětem sporu ve správním řízení o námitkách byla otázka, zda žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, které vedlo k výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vycházel ze zjištění, že žalobci bylo dne 10. 3. 2014 (fiktivně) doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce nesouhlasil s tím, že by se všechny přestupky, jichž se měl dopustit, měly týkat nepřipoutání se bezpečnostním pásem, jelikož si pamatoval, že zaplatil pokutu ve výši 100 Kč za nerozsvícená světla, když parkoval, resp. couval do řady vozidel a předtím si pás odepnul. Správní orgán I. stupně následně přerušil správní řízení a požádal o zaslání kopie pokutového bloku, jímž byl žalobce pokutován za situaci tak, jak je popsána shora. Následně žalobce při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí uvedl, že proti doplněné kopii pokutového bloku ničeho nenamítá, avšak opětovně uvedl, že nesouhlasí s tím, že mu byly uloženy čtyři pokutové bloky ve všech případech za nepřipoutání se bezpečnostním pásem.
4. Dne 11. 11. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o zamítnutí námitek. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že kontrolou doručených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení bylo zjištěno, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů. Správní orgán I. stupně zároveň z kopie pokutového bloku vydaného dne 21. 2. 2014 ověřil, že spácháním přestupku výše uvedené bodové hranice skutečně dosáhl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že správní orgán I. stupně byl v předmětném řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu. V daném případě byly podklady, a to čtyři oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Správní orgán I. stupně však v řízení o námitkách nemohl přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší.
6. Žalobce neuvedl žádné důvody, které by vedly žalovaného k pochybnostem o provedených podkladech sloužících pro záznam bodů do karty řidiče. Všechna oznámení od Městské policie hlavního města Prahy a Policie ČR obsahují takové údaje, na jejichž základě bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Popis jednání odpovídá tomu, co je uvedeno v právním předpise jako důvod pro záznam bodů; nechybí údaj o tom, že došlo k porušení zákonného ustanovení. Je uveden odkaz na obecnou skutkovou podstatu přestupku dle § 125c zákona o silničním provozu. Oznámení jsou dostatečně průkazná a svědčí o oprávněnosti provedených záznamů bodů do registru řidičů. Identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání skutku, specifikují, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, a uvádí, že mu za tato jednání byla uložena bloková pokuta v určité výši. Žalobcova vágní námitka spočívající v obecném konstatování, že nesouhlasí s tím, že mu byly uloženy 4 pokutové bloky za nepřipoutání se

bezpečnostním pásem, nezakládá důvod, aby správní orgán I. stupně vyžadoval kopie příslušných pokutových bloků. V případě, kdy žalobce konkretizoval v protokolu o ústním jednání jeden přestupek, za který mu byla uložena pokuta ve výši 100 Kč, si správní orgán I. stupně nad rámec svých povinností vyžádal kopii pokutového bloku, jehož správnost ověřil.

7. Žalovaný následně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 načež uzavřel, že neshledal žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce označil rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nezákonné, neboť nebylo vydáno na základě všech potřebných podkladů, jelikož si správní orgán nevyžádal kopie předmětných pokutových bloků a neověřil informace uvedené v oznámeních.
9. Žalobce má za to, že uvedením skutečnosti, že mu jedna z pokut byla uložena pouze za nerozsvícená světla a nikoli za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, zpochybnil údaje uvedené v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně měl povinnost se tímto tvrzením zabývat a pochybnosti vyvrátit.
10. Shrnuje, že výše uvedená námitka měla založit důvod, pro který si měl správní orgán I. stupně vyžádat kopie příslušných pokutových bloků, jak vyplývá z výkladu ustanovení § 123f zákona o silničním provozu a také z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (zejména rozsudku ze dne 7. 6. 2016 č. j. 10 As 53/2016-44, ze dne 11. 11. 2011 č. j. 5 As 76/2010-59 a ze dne 4. 11. 2015 č. j. 6 As 294/2014-40).
11. Na základě shora uvedeného žalobce navrhl, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně i žalovaný postupovali dle právních předpisů, neboť žalobce v průběhu celého řízení nenamítal skutečnosti, které by vyžadovaly vyžádání si podkladů pro záznam bodů. Žalovaný společně se správním orgánem I. stupně postavili najisto, že na základě došlých oznámení o uložených pokutách byl žalobci přidělen správný počet bodů dle platné přílohy zákona o silničním provozu v době pravomocného rozhodnutí o přestupku.
13. Oznámení, ze kterých správní orgán I. stupně vycházel, obsahují všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Pokud žalobce tvrdí, že se přestupku nedopustil, měl tvrdit a doložit konkrétní skutečnosti, které jsou s to vyvrátit obsah oznámení.
14. V případě námítky žalobce k přestupku, kdy uvedl, že si není vědom, že by mu byla uložena bloková pokuta za nepřipoutání se bezpečnostním pásem, a kdy mu údajně Policie ČR uložila blokovou pokutu za nerozsvícená světla, si správní orgán I. stupně tento pokutový blok od příslušného orgánu vyžádal. Zjistil, že žalobci byla uložena bloková pokuta (pokutovým blokem série FD/2013, ev. č. D0768307) ze dne 21. 2. 2014 za

nepřipoutání se bezpečnostním pásem, přičemž tento pokutový blok korespondoval s příslušným oznámením o uložení blokové pokuty.

III. Z obsahu správního spisu

15. Ze správního spisu vyplývají následující, pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:
16. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26. 10. 2012 vyplývá, že žalobci byla dne 25. 10. 2012 uložena pokutovým blokem série AL/2009, ev. č. L4744094 pokuta ve výši 500 Kč. Žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
17. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12. 4. 2013 vyplývá, že žalobci byla dne 4. 4. 2013 uložena pokutovým blokem série FD/2013, ev. č. D0736635 pokuta ve výši 500 Kč. Žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
18. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 28. 6. 2013 vyplývá, že žalobci byla dne 28. 6. 2013 uložena pokutovým blokem série FC/2013, ev. č. C1170189 pokuta ve výši 500 Kč. Žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
19. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 24. 2. 2014 vyplývá, že žalobci byla dne 21. 2. 2014 uložena pokutovým blokem série FD/2013, ev. č. D0768307 pokuta ve výši 100 Kč. Žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
20. Dne 24. 2. 2014 vydal správní orgán I. stupně oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tato listina byla žalobci doručena fikcí dne 10. 3. 2014.
21. Dne 13. 3. 2014 podal žalobce proti výše uvedenému oznámení o dosažení 12 bodů námitku, v níž doslovně uvedl, že *„Podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu podávám tímto námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů.“* Námitka byla správnímu orgánu doručena 18. 3. 2014.
22. Na základě výzvy ze dne 7. 5. 2014 se žalobce dne 19. 6. 2014 dostavil k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí o námitce. Do protokolu ze dne 19. 6. 2014, sp. zn. S-MHMP 252122/2014 k výše uvedeným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení doslovně uvedl: *„Nesouhlasím s tím, že všechny přestupky byly za bezpečnostní pásy. V jednom případě jsem platil za nerozsvícená světla, na poslední blokové řízení si pamatuji, platil jsem pokutu 100,- Kč v době, kdy jsem parkoval – couval do řady vozidel a předtím jsem pás odepnul.“* Dále uvedl, že oznámení o uložení pokuty nejsou způsobilým podkladem pro záznam, a proto požádal o doložení tvrzení správního orgánu I. stupně.

23. Dne 19. 6. 2014 bylo správní řízení usnesením přerušeno. Následně byl spisový materiál doplněn o kopii pokutového bloku vydaného dne 21. 2. 2014 jako dokladu o uložení blokové pokuty. Z doložené kopie pokutového bloku série FD/2013, ev. č. D0768307 vyplývá, že žalobce byl pokutován za to, že za jízdy nebyl připoután.
24. Žalobce byl následně opět vyzván, aby se s tímto materiálem seznámil. K doplněné kopii pokutového bloku do protokolu ze dne 10. 11. 2014, sp. zn. S-MHMP 252122/2014 doslovně uvedl, že „*Proti tomuto pokutovému bloku nemám nic. Nesouhlasím s tím, že byly 4 pokuty za pásy.*“.
25. Dne 11. 11. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení provedeného záznamu 12 bodů ke dni 21. 2. 2014. Toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení potvrzeno napadeným rozhodnutím.

III. Ústní jednání

26. K ústnímu jednání před soudem, které se konalo dne 19. 10. 2021, se žalobce, resp. jeho právní zástupce, nedostavil (svou neúčast na jednání omluvil, přičemž nežádal o odročení jednání). Z podání ze dne 18. 10. 2021, jímž žalobce požádal, aby soud jednal v jeho nepřítomnosti, je patrné, že žalobce trvá na uplatněných žalobních námitkách. Žalovaný při jednání navrhl zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkázal na písemné vyjádření k žalobě a na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce uplatnil nekonkrétní námitky, a správní orgány proto nebyly povinny doplňovat důkazní materiál ve formě jednotlivých pokutových bloků.
27. Soud při jednání provedl žalobcem navržené důkazy, a to pokutové bloky o uložení pokuty na místě v blokovém řízení, které si vyžádal od příslušných Krajských ředitelství Policie České republiky.
28. Z pokutového bloku série FD/2013, ev. č. D0736635 o uložení pokuty na místě v blokovém řízení ze dne 4. 4. 2013 vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
29. Z pokutového bloku série FC/2013, ev. č. C1170189 o uložení pokuty na místě v blokovém řízení ze dne 28. 6. 2013 vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
30. Ze sdělení Krajského ředitelství Policie Libereckého kraje vyplývá, že pokutový blok série AL/2009, ev. č. L4744094 o uložení pokuty na místě v blokovém řízení ze dne 25. 10. 2012 byl skartován podle skartačního řádu.
31. Žalobcem navrhovaný pokutový blok série FD/2013, ev. č. D0768307 o uložení pokuty na místě v blokovém řízení ze dne 21. 2. 2014 soud jako důkaz neprovedl, neboť tato listina je součástí správního spisu, z něhož při přezkumu zákonnosti soud vychází.

IV. Posouzení věci soudem

32. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
33. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
34. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.*
35. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*
36. Jak již soud uvedl výše, ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 24. 2. 2014 zasláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém ohodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal dne 13. 3. 2014 proti záznamu bodů pouze obecnou námitku „proti všem záznamům bodů v registru řidičů“, přičemž doplnil, že zejména podává námitku proti „záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů.“, tj. záznamu, kterým mu byla uložena pokuta na místě v blokovém řízení ze dne 21. 2. 2014. Následně opět pouze nekonkrétně a neurčitě v rámci vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí uvedl, že v jednom případě (aniž by konkretizoval, ve kterém) platil pokutu za nerozsvícená světla. Zároveň uvedl, že na poslední blokové řízení ze dne 21. 2. 2014 si pamatuje.
37. Nutno zdůraznit, že žalobce uváděl ne zcela konzistentní námitky, pokud nejprve jen obecně brojil proti poslednímu blokovému řízení ze dne 21. 2. 2014, a tedy dovršení 12 bodů právě v tomto blokovém řízení, aby se následně, s odstupem 3 měsíců, „rozpomněl“, že si vybavuje okolnosti udělení posledního pokutového bloku, kdy se dle svého tvrzení měl fakticky dopustit jiného jednání, než je jízda bez zapnutých bezpečnostních pásů (o tom podrobněji níže).
38. Správní orgán I. stupně postupoval správně, jestliže toliko ve vztahu k přestupku ze dne 21. 2. 2014 doplnil řízení a obstaral podklad pro oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 24. 2. 2014, jímž je pokutový blok série FD/2013, ev. č. D0768307 vydaný dne 21. 2. 2014 na jméno žalobce. Tento pokutový blok obsahuje veškeré náležitosti o okolnostech přestupku včetně právní kvalifikace jednání dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (řidič nebyl připoután za jízdy bezpečnostním pásem), času i data spáchání přestupku dne 21. 2. 2014 a zaznamenává uloženou pokutu ve výši 100 Kč. Údaje v pokutovém bloku souhlasí přesně s údaji uvedenými v oznámení o uložení pokuty

v blokovém řízení ze dne 24. 2. 2014, které bylo podkladem pro záznam do bodového ohodnocení řidiče.

39. Žalovaný v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnil, že pokutové bloky k ostatním oznámením nebyly v námitkovém řízení doplněny proto, že správní orgán I. stupně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5As 39/2010-82) vycházel z toho, že ostatní oznámení nebyla žalobcem konkrétně zpochybněna, resp. že žalobce neuvedl žádné důvody, které by vedly žalovaného k pochybnostem o provedených podkladech sloužících pro záznam bodů do karty řidiče. Správní orgán I. stupně v oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 24. 2. 2014 žalobce správně poučil, že námitky proti záznamu bodů nemohou směřovat proti pravomocně ukončenému řízení o přestupku, o kterém správní orgán, který vede registr řidičů, nemůže konat. Uvedené soud stvrzuje s odkazem na obdobnou judikaturu Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 26. 5. 2016 č. j. 7 As 63/2016-47, podle které „[n]ámitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se přísluší správním orgánům zabývat pouze do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenabrazuje. (...) To znamená, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.“ (pozn.: zvýraznění textu podtržením přidáno soudem)
40. Správní orgán I. stupně tedy postupoval v souladu s relevantní právní úpravou i judikaturou, pokud ověřil pouze pokutový blok ze dne 21. 2. 2014, neboť jen u tohoto pokutového bloku žalobce namítal, nadto velmi neurčitě, že se na něm uvedeného přestupku nedopustil (viz podání žalobce ze dne 13. 3. 2014 a užití zájmena „zejména“). Ve spojení s následným vyjádřením žalobce do Protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 6. 2014 mohl totiž správní orgán nabýt dojmu, že se v tomto případě mohlo jednat o pokutu za nerozsvícená světla, jelikož žalobce vyjádřil konkrétní pochybnosti jen k jednomu pokutovému bloku, kdy uhradil pokutu 100,- Kč, tj. k pokutovému bloku ze dne 21. 2. 2014. Byť žalobce následně do protokolu doplnil, že proti tomuto pokutovému bloku nemá nic, tj. fakticky že pokutu ze dne 21. 2. 2014 uhradil za parkování s nezapnutým pásem [a tedy výslovně potvrdil, že přestupek podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu spáchal, přestože „zejména“ spáchání tohoto přestupku předtím rozporoval], bylo na místě, aby správní orgán I. stupně tuto skutečnost a možné rozpory v námitkách žalobce odstranil. Soud je rovněž toho názoru, že ověření uvedeného pokutového bloku bylo na místě také proto, že ze správního spisu a zejména z Protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 6. 2014, vyplynulo, že namítaný pokutový blok série FD/2013, ev. č. D0768307 k přestupku ze dne 21. 2. 2014 byl právě tím posledním podkladem, který rozhodl o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce, a který, jak už soud opakovaně uvedl výše, žalobce výslovně, třebaže poněkud rozporuplně, namítal (viz podání žalobce ze dne 13. 3. 2014).
41. Přes výše uvedené soud v projednávané věci obstaral kopie i dalších dvou pokutových bloků, a to pokutového bloku série FD/2013, ev. č. D0736635 a série FC/2013, ev. č. C1170189, ze kterých vyplynulo, že žalobci byla uložena dne 4. 4. 2013 a dne 28. 6. 2013

bloková pokuta, v obou případech ve výši 500 Kč, a to z toho důvodu, že (v obou případech) porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Čtvrtý pokutový blok série AL/2009, ev. č. L4744094 o uložení pokuty na místě v blokovém řízení ze dne 25. 10. 2012, do kterého směřovaly (a soud opět zdůrazňuje, že pouze obecné) námitky, byl již skartován.

42. V této části považuje soud za nezbytné zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2016, č. j. 6 As 163/2016-39, podle něhož jsou záznamy bodů v registru řidičů i pozbytí řidičského oprávnění nevyhnutelným a automatickým důsledkem nabytí právní moci určitého správního rozhodnutí o přestupku. Jsou tedy trestem akcesorickým, spjatým s trestem hlavním. Nejvyšší správní soud zároveň konstatoval, že hrozby záznamu bodů si obviněný musí být v řízení vědom (neznalost zákona neomlouvá) a má možnost tomu přizpůsobit svou procesní obranu v jednotlivých řízeních (zejména v tom posledním, kde mu již ztráta řidičského oprávnění jako důsledek odsuzujícího rozhodnutí bezprostředně hrozí). Prvek překvapivosti a nejistoty zde chybí (totožně též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2020, č. j. 9 A 87/2019-36).
43. Žalobci tedy v námitkovém řízení, a to od jeho počátku, nebyla odňata možnost bránit se proti záznamu bodů relevantním tvrzením o konkrétních skutečnostech, které by v konfrontaci s oznámeními Policie ČR dle evidence karty řidiče pomohlo osvětlit, z jakých důvodů nejsou výše uvedená oznámení o uložení pokut v blokových řízeních věrohodná, resp. proč mu měla být v rozporu s oznámeními uložena pokuta za jiný přestupek než ten, který je v oznámeních uveden.
44. Žalobce byl také následně Protokolem o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 6. 2014 seznámen s jednotlivými oznámeními o uložení pokuty v blokových řízeních uvedenými pod body 1. až 4. protokolu včetně všech náležitostí těchto oznámení a čísel pokutových bloků s odpovídajícím počtem bodů za přestupky, jichž se žalobce dopustil, tudíž i po tomto seznámení mohl své pochybnosti o projednání toho kterého přestupku v blokovém řízení a úhradě pokuty uplatnit, a to konkrétním, nikoliv pouze obecným způsobem, jak to učinil (nesouhlasí s tím, že všechny čtyři pokuty byly „za pásy“).
45. Námitkové řízení bylo ukončeno rozhodnutím správního orgánu I. stupně o námitkách ze dne 11. 11. 2014, v němž správní orgán v souladu s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení, nevyhověl námitkám žalobce proti záznamu bodů a provedený záznam 12 bodů ke dni 21. 2. 2014 potvrdil. Zejména co se týče posledního ze záznamů, jak jej žalobce zpochybňoval v podání ze dne 13. 3. 2014, soud v souladu se žalovaným i správním orgánem I. stupně vzal za prokázané, že záznam bodů na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dne 21. 2. 2014 byl náležitě zjištěn a doložen. Žalobcovo tvrzení, že se dopustil jiného jednání, tudíž soud nemohl akceptovat jako věrohodné.
46. Soud nadto vlastním dokazováním ověřil i další pokutové bloky (ze dne 4. 4. 2013 a 28. 6. 2013), ze kterých taktéž vyplývá, že se žalobce opakovaně dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.

47. Co se týče pokutového bloku série AL/2009, ev. č. L4744094, o uložení pokuty na místě v blokovém řízení ze dne 25. 10. 2012, který byl dle sdělení Policie ČR skartován, má soud na základě ustálené judikatury za to, že v tomto případě postačuje podklad, jímž je oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, neboť ze strany žalobce nebyly vzneseny konkrétní pochybnosti o údajích v oznámení uvedených.
48. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 29. 3. 2017 č. j. 8 As 186/2016-35 zabýval problematikou skartovaného pokutového bloku, kdy vyložil, že v situaci, kdy ve správním řízení nemohl být předložen samotný pokutový blok, neboť byl skartován, obстоjí oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, pokud obsahuje všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Nejvyšší správní soud tehdy přitakal krajskému soudu, jehož rozhodnutí přezkoumával, v tom, že „konstatování krajského soudu, podle něhož musí být v takovém oznámení přiměřeně uveden popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměra sankce, přičemž je možné s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je pak v souladu nejen s krajským soudem citovaným usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001 sp. zn. 21 Cdo 775/2000, ale i se soudobou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-47)“. Nejvyšší správní soud s odkazem na uvedenou judikaturu také uvedl, že „pokutový blok (zde oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení) nelze posuzovat s rigidní přísností. Je tak především třeba, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním“.
49. V nyní souzené věci soud shledal, že Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26. 10. 2012 o přestupku ze dne 25. 10. 2011 je způsobilým podkladem pro záznam bodů, neboť ve smyslu uvedené judikatury a určitosti skutku identifikuje žalobce jako pachatele přestupku, uvádí čas a místo spáchání přestupku, označení vozidla žalobce, které je shodné s označením v ostatních oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení a konkrétní jednání včetně jeho právní kvalifikace a také to, že byla žalobci uložena pokuta 500 Kč. Žalobce v odvolání ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní okolnosti či odůvodněné pochybnosti (např. ve vztahu k vozidlu, místu a času spáchání), které by údaje obsažené v oznámení o přestupku ze dne 25. 10. 2012 vyvracely, a neučinil tak ani ve vztahu k oznámením týkajícím se dalších spáchaných přestupků.
50. Závěrem soud zdůrazňuje, že své rozhodnutí založil, stejně jako to učinil žalovaný i správní orgán I. stupně, na skutečnosti, že žalobce nevznesl konkrétní výhrady proti pokutovým blokům. Tvzení žalobce byla rovněž rozporná. Soudu nezbyvá než zopakovat, že žalobce nejprve tvrdil že podává námitky proti všem záznamům a zejména proti poslednímu záznamu, kterým bylo dosaženo dvanácti bodů (podání žalobce ze dne 13. 3. 2014), poté opět pouze obecně tvrdil, že nesouhlasí s tím, že všechny přestupky byly za bezpečnostní pásy, a že si v rozporu se svým předchozím tvrzením na poslední blokové řízení pamatuje (protokol ze dne 19. 6. 2014), aby následně zopakoval, opět zcela nekonkrétně, že nesouhlasí s tím, že „byly 4 pokuty za pásy“ (protokol ze dne 10. 11. 2014). Ve své poslední verzi pak uvedl, že v případě pokuty podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se mohlo jednat též o „neoznačení překážky provozu na pozemních komunikacích, kterou řidič způsobil.“ (nedatované odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně)

51. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. 11. 2017 č. j. 10 As 3/2017 – 34 či ze dne 2. 6. 2021 č. j. 6 As 174/2019-44).
52. Jak vyplývá ze shora uvedeného, námitky žalobce lze označit na obecné, nekonkrétní a vzájemně rozporné, a tudíž je lze v souhrnu hodnotit jako nevěrohodné. Vzhledem k přijetí tohoto závěru nebylo třeba, aby si správní orgán vyžádal originály pokutových bloků. Lze rovněž doplnit, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23. 4. 2021 č. j. 6 As 174/2019 – 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání.
53. Soud uzavírá, že žalobce v řízení před správními orgány uplatnil toliko obecné, nekonkrétní a navíc vzájemně rozporné námitky, které žalovaný mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako *a priori* nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021 č. j. 6 As 174/2019-44). Soud přesto nad rámec obsahu správního spisu vlastním dokazováním ověřil, že v případech pokut uložených dne 4. 4. 2013 (pokutový blok série FD/2013, ev. č. D0736635), dne 28. 6. 2013 (pokutový blok série FC/2013, ev. č. C1170189) a dne 21. 2. 2014 (pokutový blok série FD/2013, ev. č. D0768307) i dle doložených kopií pokutových bloků se žalobce skutečně pokaždé dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Kopii pokutového bloku série AL/2009, ev. č. L4744094 ze dne 25. 10. 2012 soud z výše popsaných důvodů ověřit nemohl, avšak provedení tohoto důkazu nebylo podstatné a na závěrech o správnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nemohlo mít jeho neprovedení vliv.
54. Soud se tedy neztotožnil s námitkami žalobce, že žalovaný, resp. správní orgán I. stupně nedostatečně zjistil skutkový stav. Obecně formulované námitky žalobce totiž nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a žalovaný, potažmo správní orgán I. stupně, proto nebyl povinen pro účely svého rozhodnutí ve věci samé pokutové bloky vyžadovat.

V. Závěr a náklady řízení

55. Soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, na které v souladu s ustálenou judikaturou nahlížel jako na jeden celek, a dospěl k závěru, že obě rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, jsou dostatečně odůvodněná, určitá a srozumitelná. Žalobce se prokazatelně opakovaně (ve čtyřech případech) dopustil totožného porušení zákona o silniční dopravě, za což mu byly v blokovém řízení uloženy pokuty a následně i zaznamenány pokaždé vždy 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu [za porušení § 6 odst. 1

písm. a) zákona o silničním provozu], čímž ve výsledku došlo k dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, na základě kterého byl žalobce vyzván k odevzdání průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Soud v řízení neshledal ani žádné procesní chyby a ztotožnil se s odůvodněním napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný dostatečně vypořádal se všemi základními odvolacími námitkami žalobce.

56. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 19. října 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu